Un Cap d´Any amb vuit campanades

La Catedral de Girona torna a viure una celebració massiva amb un desgavell sonor

Un Cap d´Any amb vuit campanades

"Era possible que dos anys després que no sonés ni una sola campanada, es repetís una escena similar? Girona aposta per convertir en una tradició els caps d'Any accidentats? Hi ha una ment pensant al darrere que vol posar la ciutat al mapa de les grans poblacions que fan alguna activitat estrafolària per sortir cada any a les televisions juntament amb Sidney, Nova York o Londres? Cada any es farà diferent i s'haurà de trobar l'error?"

TAPI CARRERAS GIRONA

Minuts abans de les dotze de la nit de dimarts la plaça dels Apòstols de Girona estava plena de gent disposada a celebrar el canvi d'any amb les campanades de la Catedral. L'Ajuntament hi havia organitzat un concert i semblava que hi havia més gent que en els darrers anys. Molts estrangers, però també molts gironins, alguns amb begudes a dins de gots de colors de les barraques de les Fires. A les dotze en punt van començar a sonar les campanes. Una, dues, tres... fins a vuit. Tothom esperava els quatre següents tocs però només va haver-hi primer silenci i després una barreja d'indignació i celebració. Els assitents engolien ls quatre raïms restants de cop. Tant era. Ja s'havia entrat al 2014.

Però, allò que havia sonat eren els quarts multiplicats per dos? No s'havien sentit els primers quatre tocs de les campanes? Era possible que dos anys després que no sonés ni una sola campanada, es repetís una escena similar? Girona aposta per convertir en una tradició els caps d'any accidentats? Hi ha una ment pensant al darrere que vol posar la ciutat al mapa de les grans poblacions que fan alguna activitat estrafolària per sortir cada any a les televisions juntament amb Sidney, Nova York o Londres? Cada any es farà diferent i s'haurà de trobar l'error? Hi ha culpables?

Un parell de minuts després, la Cateral tocava les habituals repeticions de les campanes, que no obstant per alguns són desconegudes. Aquest cop se'n van sentir onze. S'havia descomptat la gent? Podria ser. Un marge d'error d'un amunt o un avall i l'estat d'algun dels presents donen validesa a la tesi que podrien haver-ne estat dotze.

No hi va haver cap drama, ni crit al cel. L'important era gaudir amb la família, amics o parella l'inici d'un any nou que, segons sembla, ha de ser millor que l'anterior. Perquè ningú parlava bé de l'any que s'abandonava. L'any vinent passarà el mateix, queden 364 dies per constatar-ho.

Deu minuts després començava l'actuació d'Emma Youth & The Hard Times, experts en soul i rythm & blues . Amb certa sensació de passar fred, tot i que les temperatures d'aquests dies no estan fent gaire honor a l'estació hivernal, la formació va oferir un repertori d'uns quaranta minuts en un escenari que era la ?novetat d'enguany. Per alguns, ?hauria estat més adequada una banda amb cançons més enèrgiques, per poder fer la conga i ruixar-se el cap amb cava a l'estil Laporta. La plaça va quedar bastant plena de restes de cotilló i ampolles de tota mena. No només hi ha porcs a la cort.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2014/01/02/cap-dany-vuit-campanades/650055.html?utm_source=rss